

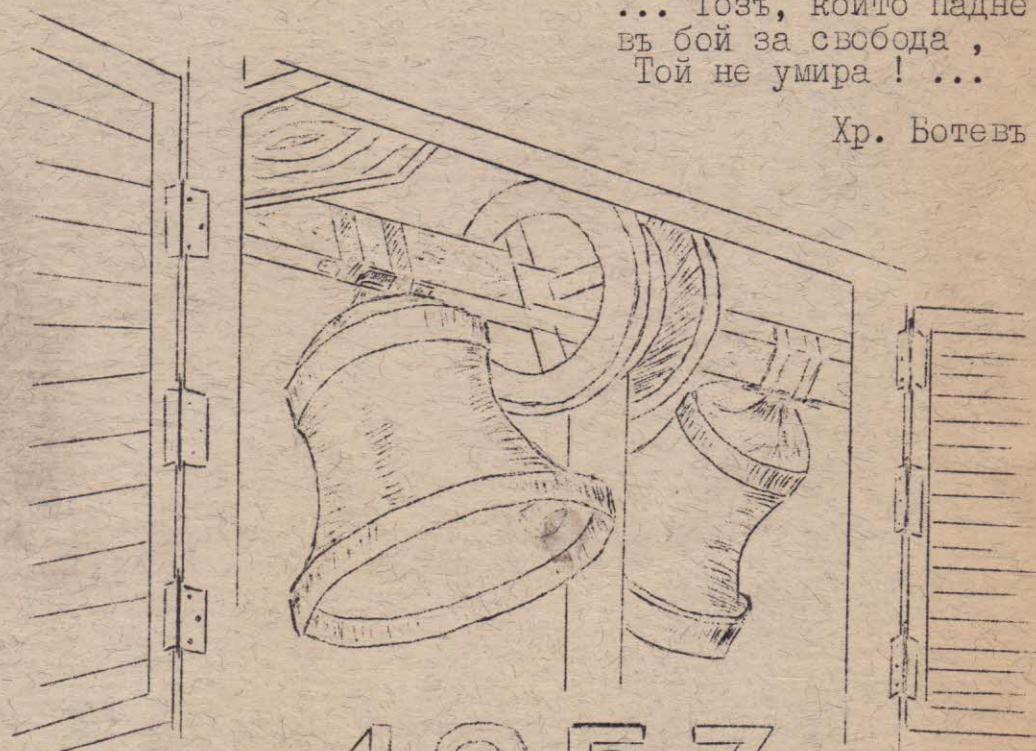
Маринов

Б
Р
Г
А

... Тозъ, който падне
въ бой за свобода ,
Той не умира ! ...

Хр. Ботевъ

1953

ИЗДАВА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ ВЪ КАНАДА И АМЕРИКА

NATIONAL BULGARIAN FRONT CANADA and U.S.A.

Б О Р В А

ИЗДАВА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ ВЪ КАНАДА И СЪЕД.АМЕРИКАН.ЩАТИ

NATIONAL BULGARIAN FRONT CANADA and U.S.A.

Торонто, Януарий 1953 год.

Година I. Бр. 5

НОВАТА ГОДИНА НИ ПОСТАВЯ НОВИ ЗАДАЧИ !

Задъ настъ стои изминалата вече 1952 год. Всъки може да прецени развилилъ се презъ нея събития, за туй защото, тъ вече съ едно минало.

Съ задоволство тръбва да се констатира, че презъ изминалата година Западния Свѣтъ направи решителни крачки напредъ : за уреждане последствията отъ войната; за запазване на мира; за социално подобрение на положението на пострадалите отъ войната народи. Но ... и презъ тази изминалата година все още не се пристъпи къмъ решителни действия за възвръщане свободата на поробените отъ болншевизма народи, между които и нашиятъ.

100,000,000 чивѣци, само въ Европа, вече осемъ години страдатъ и гинатъ подъ ярема на кървавото червено робство. Всъки денъ и всъки часъ тъ чакатъ спасение. Болншевиките използватъ всѣка минута, треска-во работятъ, убиватъ всѣка съпротива, подготвяватъ условията за едно ново нашедствие на Западъ. Наистина Западния Свѣтъ също се готви. Въоржава се. Всъко едно отлагане, обаче, на развърската само ползва врага. Крайно време е вече да се действува ... ако не искаме да дочакаме деня когато ще бѫде вече късно !

Презъ изтеклата година имиграциите отъ всички останали задъ "желѣзната завеса" страни, между които и нашата национална имиграция, направиха всичко каквото силитъ имъ позволяваха, за да освѣтлятъ Западното свѣтовно обществено мнение и да организиратъ силитъ си. Новата година ни поставя, обаче, нови задачи. Очевидно е, че презъ тази година предстоятъ събития. Не е изключено да настѫпи частъ когато и имигрантите ще тръбва конкретно да изпълнятъ свояте дѣлгъ. Ние тръбва да бѫдеме готови за този часъ. Нашата нова задача, за презъ 1953 година, е и тръбва да бѫде, пълно организиране на силитъ и пълна готовностъ, при първиятъ сигналъ да се отзовемъ и достойно да изпълнимъ дѣлгъ ни къмъ Родината ни, къмъ народа ни и къмъ свободното човѣчество !

Д-ръ Иванъ Дочевъ

ЧЕТИРИ ГОДИНИ БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТЪ.

Следът прословутия 9 Септемврий 1944 г. за българския народъ настъпи нова епоха на общественъ и политически животъ. Епоха на неуважение, нищета и мизерия. На отговорните ръководни места дойдоха хора като управници, съ дребнави амбиции, безъ честолюбие, привърженици на нищетата и клеветата. Отъ хоризонта изчезна събудената и деятелна общественостъ. Въ България триумфираше московския большевизъм съ неговата лъжлива доктрина, фалшива философия и страшна действителностъ. Идея която на практика се отличава съ ужасното механическо огнетяване на човѣшката личностъ и постоянно политически и вѣрски тероръ. За българския народъ настъпи "ново време". По българскитѣ нива редко се виждаше оня трудолюбивъ селянинъ, който започваше съ песнъта на славия и завършваше съ пѣсенъта на чучулигата. Чиновничеството и работничество започна да изнемогва подъ непосиленъ трудъ. Властодръжцитѣ се стремѣха да създадатъ една окована политика, да подтиснатъ националната съвестъ.

Грубата действителностъ на всекидневието разжигваше сърдцата и душитѣ на хилядитѣ български патриоти, тѣ като тѣ неможеха да търпятъ да бѫдатъ плячка и роби на тѣгата, разочорованието, безпътицата и отрицанието. Въ момента на тази социална и политическа разколебаностъ нададоха се гласове за човѣчностъ, правда и свобода. Националнитѣ сили почнаха да се обединяватъ, да се организиратъ за вѫтрешна съпротива, изразявайки своя идеализъмъ, себеотрицание и желание за свобода на своя народъ. Но, уви! всяка ёдна инициатива бѣ пометена по най-нечовѣченъ и мизеренъ начинъ отъ "най хуманнитѣ", "най социалнитѣ", "найнай лоялнитѣ", "най демократичнитѣ" "най - най ..." режими на "новото време". Отъ страна на безкласовитѣ, създаде се класата на "неблагонадежнитѣ"; създадоха се така нареченитѣ "трудови възпитателни общежития" и то за тия които желаеха да се чувствуватъ свободни, да бѫдатъ щасливи и горди че сѫ българи, да се движатъ свободно, да чуватъ родния езикъ, да слушатъ не руска а пѣсни на чисто българска родна речъ. Да срещатъ братя съ еднакви чувства, съ еднакви помисли, съ еднаква история. За тѣзи именно български синове нѣмаше другъ изборъ освенъ да търсятъ спасение въ демократичния свѣтъ, вънъ отъ предѣлитѣ на своята Родина.

Тукъ именно се почна формулатата за създаването на национално единство, търсене пътя за обединение и организиране на всички национални сили въ една организация, която най-добре ще може да освѣти свѣтовното обществено мнение за страшната българска действителностъ. Тукъ именно да се подготвятъ хората които утре съ чиста съвестъ и достойнство, ако е потребно, ще пожертвуватъ и живота си за единъ върховенъ идеалъ най-скажия и най-ценния - СВОБОДА, ЦѣЛОКУПНОСТЬ и НЕЗАВИСИМОСТЬ.

И действително до логичната развръска се дойде, намѣри се едничката и сигурна стрела на националното единство. На 28 Декемврий 1948 год. въ околностите на гр. Мюнхенъ се взе решение всички емигранти да съгласуватъ своите сили и водятъ единна обрбаза освобождението на своя народъ подъ собствено знаме и чрезъ собствена организация, носещи име то БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТЪ. Организация за борба, политика и национална просвѣта, която на всеслушание да отрече узораторския большевишъки режимъ, да издигне знамето на Търновската конституция, да напомни за българскитѣ национални идеали, да отрече класовия принципъ и ясно и категорично се обави за частната собственостъ и социално разпределение на благата. За тази си цель тогава се каза, че това движение ще търси опора за свободата и независимостта на своя народъ въ Западнитѣ демокрации, на чело съ Американския и Английския народи, разчи тайки на тѣхната подкрепа.

Отъ тогава до днесъ изминаха 4 години. Апела на Мюнхенъ не остана гласъ въ пустиня. Българския Националенъ Фронтъ взе грамадни размѣри създавайки свои клонове по всички краища на свѣта. Имената на Мюнхенъ, Триестъ, Римъ, Торонто и др. ще бѫдатъ записани въ страниците на българската история. Тамъ получиха и продължаватъ да получаватъ политическо и бойно превъзпитание хиляди български синове.

И точно днесъ въ деня на своето четиригодишно съществуване, когато свѣтъ живѣе въ епохата на Атома, когато живѣемъ въ една реалностъ която повече лichi на фантазия, тия които изпитаха на собствения си гръбъ болжевишкия духовенъ и физически бичъ, смело заявяватъ, че свободните народи сѫ изправени предъ дилемата за своето собствено съществуване. Съветския имперализъмъ съ своя интернационаленъ болжевицизъмъ става не само идеологично но и физически опасенъ за демократическите народи. Време е да бѫде изчищенъ червената гънгрѣна и човѣчеството свободно отъ опасности за своето свободно съществуване обезпечи възвръжествуването на правдата и истината на земята.

Очитъ на изтрадалите и измъчени народи задъ "желѣзната завеса" сѫ отправени къмъ двамата политически лидери съ свѣтовна известностъ: Айзенхауеръ и Чърчилъ - опование на свободните и надежда на поробените народи за Миръ, Свобода и Демокрация. Никой не се съмнява че тѣ ще оправдаятъ очакванията.

Въ едно съ всички поробени народи и българския въ лицето на българската национална емиграция, съ рѣдко обществено чувство на съзнание за дѣлгъ и отговорностъ въ желанието да дадринесатъ за общата кауза чакатъ сигнала за борба и като единъ подъ българския триколъръ да се борятъ за свободата на поробените. Борба за която се вдъхновяватъ отъ думите на голѣмия революционеръ, поетъ и апостолъ на свободата Христо Ботевъ, че "тозъ който падне въ бой за свобода - той не умира" "за него пѣсни ще се пѣятъ и сълзи вѣчно ще се леятъ".

Груевъ

НАРОДНАТА ПѢСЕНЬ ЧЕРТАЕ ГРАНИЦИТЕ НА РОДИНАТА .

Отъ Б.М.Копривщенски

Когато преди години на зелената маса въ Берлинъ и по късно въ парижкото предградие Ньой, представители на държавите победителки, чертаеха границите на България сигурно никой отъ господи заседателите не знаеше какви носии носятъ, какви пѣсни пѣятъ и какъвъ езикъ говорятъ хората населяващи Добруджа, Тракия и Македония. Само така може да се обясни великаната неправда която се нанесе на нашата Родина тогава. Можеби ако тогавашните граничочертатели се бѣха пренесли само за нѣколко часа въ Скопие, Охридъ, Добричъ и много други градчета и села въ тѣзи области и биха чули пѣсните които тамошното население пѣе, щѣха да разбератъ, че тѣзи хора сѫ българи и земите които населяватъ - български. Ако неправдата бѣше извършена отъ стратегически съображения то тя не е съ нищо оправдана, тѣй като България никога не е водила или имала намѣрене да води, завоевателни войни. Ако ли хората отъ зелената маса извѣриха това само за да задоволятъ съюзниците си и имъ направятъ "скроменъ подаръкъ" то въ такъвъ случай западните сили, победителки, небиваше да тръбятъ, че се борятъ за свобода и демокрация, а тръбаше да назоватъ действията си съ истинските имъ имена. Човѣкъ тръбва да е въ конфликтъ съ понятието справедливостъ за да одобри решенията съ

които българския народъ, и безъ туй така много изстрадалъ, бъше тъй жестоко наказанъ. Ние знаемъ, че представители на шумадийски шовини-зъмъ и гръцки противобългаризъмъ наричатъ тъзи решения справедливи и съжаляваме, че нахалството не е смъртоностна болестъ. Ние също знаемъ, че нашите съседи не станаха щасливи отъ богатата плачка която получиха, въпреки че пуснаха всичките колела на модерната пропагандна машина за да погърчатъ и посръбятъ българите въ тъзи области. Всичко друго но не и приятно става на господата отъ Бълградъ и Атина когато четътъ дотлади съ които имъ се донася, че по всички свадби, седънки и хора въ заетите области се пъе българската народна пъсень, която имъ напомня че това съ български земи и населението е българско. Хубавата българска народна пъсень не имъ дава спокойствие защото тъ знае че тя е създадена въ душата на българина и предаването и отъ ухо на ухо неможе да бъде спрѣно съ декрети. Тъ знае че цѣли петъ вѣка презъ които нашия народъ бъше политически и духовно зависимъ и презъ което време нѣмаше никакво свободно творчество българската народна пъсень не само не загина, а се развива и разпространявашесъ което безусловно допринасяше за запазване на българския духъ. И не много години следъ освобождението ние имаме записани повече отъ 20,000 пъсни създадени отъ народа и служащи нему. Ако манастиритъ изиграха огромна роля при запазване на българската книжовност, българския духъ и езикъ, не по малка заслуга има и народната пъсень. Нѣма събитие което да не е възпѣто въ народните пъсни и то по начинъ който блѣстящо доказва народностната ни независимостъ. Не бихме преувеличили ако кажемъ че хилядолѣтната ни пъсень е история на нашия народъ. Богато мелодична линия, ритмичностъ не познаваща спокойствие и орнаментировка която е каточели съгласувана съ народните ни шевици, съ основни белези на народната ни пъсень която гали ухото и създава впечатление отъ което лхха много българшина и желание за свобода.

... Леле майце майце ле
сърби и братя заклаха
братя майце ле и баци
за дето съ пъсни пъяли
пъсни майце ле български ...

или
... Та ке идемъ Недо
у село Берово
тамо турци нѣма ...

Народната ни пъсень е колективно създание на нашия народъ което е гаранция за афентичността на възпѣтите събития.

... Нека изгинямъ мамо, некъ умрамъ
на гърци въра мамо, не давамъ ...

Ако има една дума която е непозната въ нашата народна пъсень това е безвкусницата. Притежаваща интуиция за красивото, нашия народъ създава пъсни въ които се заблъзгава хрумвания и похвали които много по късно намираме при западно европейските композитори но вече като плодъ на една установена композиционна техника.. Тъзи именно качества на народната ни пъсень не даватъ спокойствие на нашите врагове. Тя имъ пречи и ще имъ пречи. Тъ могатъ да задължатъ населението въ поробените общи ласти да пъе евангелието на гръцки, да учи въ училищата нѣкакъвъ новъ езикъ който тъ наричатъ македонски, но немогатъ да научатъ или задължатъ българите да не пъятъ пъсните създадени отъ дѣдите ни.

Дано обаче утре когато народите бѫдатъ отново свободни и пред-

ставителитѣ на западния демократиченъ свѣтъ опредѣлятъ и чертаятъ окончательнитѣ граници на държавитѣ и желаятъ да бѫдатъ справедливи, нека не забравятъ истината, че народната пѣсень чертае границата на родината.

" СЕГАШНОТО ПОЛОЖЕНИЕ НА МАКЕДОНИЯ И НЕЙНАТА БОРБА ЗА
СВОБОДА И НЕЗАВИСИМОСТЬ ".

На 2 Ноемврий 1952 год. въ Колумбъсъ Холъ Торонто - М.П.О. устрои публично събрание на което говори "извѣстния" водачъ на македонските организации, нарочно пристигналъ отъ Европа, г-нъ Асенъ Аврамовъ. Горната тема която бѣ избрали говорителя, бѣше интересна въ сегашния моментъ и привлече достататченъ брой слушатели. Аврамовъ говори обаче монотонно и безъ факти. Той занима излишно събранието, повече отъ единъ часъ, съ комунизма на Тито и съобщи, че знаелъ "голѣмата тайна" какво синътъ на Тито билъ въ затвора, обвиненъ като коминформистъ. Спомѣна сѫщо така, че той се билъ срещалъ съ много отговорни фактори отъ правителствата на Европейските държави и тия на Великитѣ Западни Демокрации- приказки и хвалби, които всѣки може да разказва щомъ като не трѣбва да съобщава имената на лицата съ които се е срещалъ. Въ сѫщия духъ "голѣмия политикъ" продѣлжи и заяви, безъ факти разбира се, че създаването на Свободна и Независима Македония било на дневенъ редъ ?! ? За България въ миналото и нейната външна политика по отношение на Македония, говорителя отсече "компетентно", че била много погрѣшна; че българските политици били не прозорливи и не достататично умни да разбератъ, какво единствения путь за освобождение на Македония билъ - "Македония за Македонците" - "Македония Швейцария на Балканитѣ" ?! ? Така и все така монотонно и въ много случаи безъ смисълъ и съдѣржание говори "многоизвестния" водачъ. Спомѣна за хилядитѣ македонци паднали въ борбата за свобода, но забрави да спомене за стотиците хиляди българи паднали за сѫщата свобода - свободата на Македония.

При отговоритѣ на поставенитѣ му въпроси Аврамовъ излѣ умразата си къмъ новата национална имиграция. Не намирали аргументи да отговори той се нахвѣри върху нея и я нарече "кальта на българската общественостъ", "късогледи и неуздели политици" ?! ? Комунистите дори не сѫ си позволявали така да говорятъ по нашъ адресъ, ние обаче доживѣхме да чуемъ тия думи да се казватъ публично отъ единъ "голѣмъ" водачъ на македонските организации. По всички личи, че въпросниятъ господинъ казвайки тия думи е мислелъ за хората отъ своя рангъ, които сѫ забрали всичко друго освенъ своите лични материални интереси и които сѫ готови да се борятъ и противъ своя собственъ народъ стига отъ това да иматъ облаги. Ние сме чували и други оратори на македонските организации но такова "чудо" като този господинъ Аврамовъ не бѣхме още чували. Тѣй като сме предизвикани ние сме принудени да се обосновемъ защо си позволихме да дадемъ горната преценка за говорителя и за това продѣлжаваме.

Както вече споменахме, следъ като Аврамовъ сърши "убедителната" си речь бѣ дадена думата на слушателитѣ да задаватъ въпроси. Ние нѣма да се спирате на всичките такива, но ще се спремъ само на нѣколко, най-сѫществени и характерни, които сѫ достататочни да се види къде е истината.

Бѣше зададенъ въпроса: "Защо членуватъ въ М.П.О. въ Торонто, въ дветѣ организации, толкова малко хора / само около 100 / когато въ

града има 10 - 12,000 емигранти отъ Македония ?" Говорителя Аврамовъ отговори, че на тѣхъ не имъ трѣбвало членство, а истински борци. Въ сѫщностъ истината е, че М.П.О. търси членство и най-вече търси финансиите на емиграцията, обаче емиграцията не желае да чува повече за тия "призвани" водачи.

Другъ въпросъ бѣше : "Вие г. Аврамовъ споменахте, че сте се срещали съ отговорни личности и сте разговаряли относно бѫща сѫдба на Македония, молиме Ви кажете съ кои личности сте се срещали ?". Вместо да отговори на въпроса Аврамовъ се нахвърли върху лицето, кое-то зададе въпроса, заяви че то не било добре осведомено и че неможело да му се иска да казва какво билъ говорилъ ?! ? Въ сѫщностъ никой не го е питалъ какво е говорилъ, а се искаше да се знае съ кого се е срещалъ ... Но понеже не сѫществуватъ такива отговорни личности съ които сѫставали срещи, въпроса се извъртъ, и понеже възражения не се допушаха ... мина се по нататъкъ.

Единъ отъ най-сѫществените въпроси който бѣше зададенъ на Аврамовъ бѣ : " Въ случай че единъ денъ международното положение бѫде такова, че Великите Сили решатъ най-после да ликвидиратъ македонския въпросъ и наредятъ да се произведе свободенъ плебисцитъ въ Македония, за да си каже населението думата, и ако при този случай населението се произнесе за присъединяване къмъ България какво ще бѫде становището на Ц.К. на М.П.О. ?" Отговора на една отъ най-важните фигури, както самата М.П.О. твърди, че Асенъ Аврамовъ е такава, бѣше : " Ние ще пропагандираме преди плебисцита за Свободна и Независима Македония и ако народа гласува за присъединяване къмъ България ние пакъ ще останемъ и ще се боримъ за свободна и независима Македония "- т.е. срещу кого ще продължаватъ въ този случай да се борятъ господата ? ... срещу България !

Ние сме Ви много благодарни г. Аврамовъ за така искрено изказаното отъ Васъ становище на Ц.К. на М.П.О. Значи Вие въпреки всичко ще бѫдете противъ ... ще бѫдете противъ волята на този народъ, който претендирате да водите. На насъ това отдавна бѣше ясно и ние не се излъгахме въ нашите предположения. Ето сега публично това бѣ потвърдено. Новата имиграция не се нуждае отъ доказателства, но за нѣкой отъ старите имигранти нѣщата все още не бѣха ясни. Сега вѣрваме всичко е ясно. Значи Вие се такмите да ставате президенти и министри, а нѣкой можеби и "царь" на утрешната Балканска Швейцария, и то независимо отъ волята на народа, на сѫщия този народъ за когото когато имате интересъ, така много се "борите" и "плачете". Но ... ние нѣма да Ви ставаме сѫдии. Васъ скоро ще Ви сѫдятъ днешните Ви собствени приятели отъ М.П.О. щомъ като видятъ истината. Васъ ще Ви сѫди и цѣлия български народъ отъ Македония.

Нашето желание е едно : Дано въ най-блиско бѫдаше нашите братя българи отъ Македония бѫдатъ свободни. По отношение на борбата въ емиграция ние желаемъ да видимъ нашата родолюбива българска имиграция отъ Македония решително да си каже думата и да се наложи щото борбата за свободата на Македония да се постави на солидни основи и да се насочи изъ истинския путь, който ще донесе наистина свобода на всички ни - путь къмъ обединението на българското племе.

Ф Е Й Л Е Т О Н Ъ

ЗА МОРЖА И КОЛХОЗА МУ .

Ако ли надзвърнемъ въ колхоза на Моржа, то ще видимъ доста интересни нѣща." Но кой е този Моржъ ?" - ще запитате вие. Моржътъ е този който споредъ "прогресивните" модерни идолопоклонци -демократичните демократи, е най-гениалното сѫщество обитавашо нѣкога нашата планета. По-гениално отъ самата гениалностъ. Освенъ мустацитъ си, отъ които носят името си, Моржътъ притежава и други "добродетели". Лицемерие, фарсейшина, тартюфшина, жестокостъ, безсърдечие, жажда за кръвъ, ненавистъ къмъ хората, сатанинска умраза къмъ всичко което не го почита като зевсъ-всемогъзий. Ето това сѫ нѣкой отъ "блестящите добродетели" на Моржа. "Добродетели" които му отреждатъ едно отъ най-първите места въ листата на "идеалните" тирани. Европейските политики, познаващи моржовите "блестящи добродетели" предупреждаваха свѣта за скритите намѣрения на Моржа. Ала другите наричаха едно време Моржа "добрия чичко". Такива хора ги имаше и отъ дветѣ страни на океана. Презъ време на войната и извѣстно време следъ нея Моржа съ помошъта на тѣзи, които като произнасяха неговото име устните имъ лепнеха сякъшъ току-що сѫ вкусили натураленъ медъ, изби по голѣмата частъ отъ онѣзи които познаваха него и идеологията му. А когато и слепците прогледнаха, то тѣзи които наричаха Моржа "добрия чичко" се развикаха, че чичко не билъ "чичко" а "чичовище" и още по-малко "добръ". Но тѣзи хора все още свирятъ първа цигулка, безъ да иматъ доблестъта да признаятъ фаталната си грѣшка. Грѣшка която е престъпление спрѣмо Европа, европейската култура, спрѣмо човѣчеството вообще. Особено трагично сѫ онѣзи отъ почитателите на "добрия чичко" които бѣха "отатъкъ" и следъ прогледдането на слепците избѣгаха "отсамъ". Тѣ току що научили азбуката се опитватъ да четѣтъ словесно.

Но думата ни бѣше за колхоза на Моржа. Между другите отдѣли има и единъ птицевъденъ. Въ него се отглеждатъ патки отъ разни произходи. Има и такива отъ български произходъ. Колхозните патки, подъ личното ръководство на Моржа, биватъ обучавани въ диалектично-материалистиченъ начинъ на мислене. Моржовите патки наблюдавали всѣкидневно какъ единъ орелъ кацвалъ на скалата намираща се надъ долината въ която е построенъ колхоза, и какъ политаль наново изъ небесните простори. "Чудна работа" казвали си колхозните патки: "орела като настъ е птица. Числото на краката, очите, главата и пр. не е ни по голѣмо ни по малко отъ числото на нашите такива. Но защо ли той хвърчи пѣкъ ние въ вай добрия служай можемъ само да подскочимъ". Като напрегнали патешките си мозъци, благодарение на диалектично-материалистичната логика, тѣ дошли до заключението: "За да лети орела единствената причина е че се намира на скалата. Ако ли и ние съ помошъта на Моржа и неговите приятели се покачиме на скалата, ликвидираме орела, подскочимъ съ разперени крила, то ще летимъ дори по-добре отъ самия орелъ".

Патките отъ птицевъдния отдѣлъ на Моржовия колхозъ, и всички които имъ приличатъ, сѫ наистина достойни приемници на възпитателя си и колкото повече патки се навъдятъ, толкова по-блестящи перспективи се разкриватъ за успеха на диалектично-материалистическата логика и за и за разнасяне славата на Моржа - "най-гениалното сѫщество на всички времена и епохи".

Чавдаръ Витошки

ЧЕСТВУВАНЕ Св.КЛИМЕНТЪ ОХРИДСКИ

Но инициатива на Българския Национален Фронтъ Торонто на 8 Декември 1952 год. въ залата на клуба "Хармония" - Торонто бѣ устроено чествуване на Св.Климентъ Охридски. Състоя се отлично посетена забава на която бѣ изпълнена подходяща програма - говори за дѣлата и заслугите на Св.Климентъ г-нъ Б.Маджаровъ; Свири на пияно българска рапсодия и рѣчица г-ца Д-ръ Анна Михлюзова; декламира г-нъ Кралю Калъмовъ.

КОЛЕДНА ВЕЧЕРЬ и ИЗНАСЯНЕ НА КОМЕДИЯТА "СЛУЖБОГОНЦИ".

По инициатива на Българския Национален Фронтъ Торонто на 11 Януари 1953 год. въ Желевската Зала Торонто бѣ устроена КОЛЕДНА ВЕЧЕРЬ. Любители артисти съ голѣмъ успѣхъ изнесоха комедията "Службогонци" отъ Иванъ Вазовъ. Разиграна бѣ отлична лотария съ печалби пирографирани български предмети. Имаше и весела частъ. Имиграцията ма-сово посети вечеръта. По желание на имиграцията представяне на "Службогонци" ще се повтори.

ОРГАНИЗАЦИОНЕНЪ ЖИВОТЪ.

Върховното Ръководство на Българския Национален Фронтъ е издадено, по случай настъпването на новата година, две окръжни до всички клонове на организацията въ всички страни на свѣта. Въ окръжно № 1 се се оправятъ поздрави до всички членове по случай новата година и се даватъ инструкции за работа въ предстоящата година. Въ Окръжно № 2 се одобрява съставения централен управ.съветъ на клона отъ Б.Н.Ф. за Съединенитѣ Шати, съобщава се състава му и се даватъ инструкции за активизиране дейността на Националния Фронтъ и въ тази страна.

ГОДИШНО ЧЛЕНСКО СЪБРАНИЕ.

Годишното членско събрание на членовете на Българския Национален Фронтъ въ Канада - Торонто ще се състои въ края на месецъ Януари или началото на месецъ Февруари 1953 год. Всички членове ще получатъ покана. Въ интереса на предстоящата ни работа за новата година присъствието на всички членове е повече отъ необходимо.

Х У М О Р Ъ

Политическия комисаръ и селянина.

Отишель политическия комисаръ въ кѫщата на единъ селянинъ въ България, за да извѣрши контрола. Обиколилъ всички стаи на кѫщата, обаче никъде не можалъ да види портрета на Сталинъ. Въ една отъ стаите забелязаль иконата - Разпятие Христово.

Обърналъ се комисаря и рекълъ на селянина :

- А, где ти е Сталиновия портретъ.
- Не съмъ го набагъль още, отговорилъ селянина.
- Защо ?- наново запиталъ комисаря,
- Нѣмахъ пари , ^ смынкалъ селянина.
- Ималъ си пари да набавишъ Разпятието, а нѣмашъ пари да набавишъ портрета на най-голѣмия приятель на работничеството, на любимия Сталинъ.

- Е, казалъ селянина, ако бихъ азъ могълъ да набавя портрета - Разпятието Сталиново, азъ бихъ веднага го купилъ, па макаръ да би трѣбало за него да дамъ всичко каквото имамъ.